

AMERIKANSKI SLOVENEC
Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevnih po praznikih.

Izdaja je tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Naročnina:
Za celo leto \$5.00 For one year \$5.00
Za pol leta 2.50 For half a year 2.50
Za četr leta 1.50 For three months 1.50
Chicago, Kanado in Evrop:
Za celo leto \$6.00 For one year \$6.00
Za pol leta 3.00 For half a year 3.00
Za četr leta 1.75 For three months 1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlanji na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list.— Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtka dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopis je uredništvo ne vrača.

POZOR!— Številka poleg vašega naslova na listu znači, da kajdaj imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker tem veliko pomagate listu.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

V novi dobi

Industrije v Združenih državah se nahajajo v novi dobi. Gospodarske razmere so dovedle do težje v novi dobi. Ni bilo drugače mogoče. Mašinska doba, v kateri je stroj spodrnil delavca in metal izdelke na debelo na trg je ustvaril razmere, da so mase obubožale, da je med njimi izginila kupovalna moč in palica se je obrnila in znižano kupovalno močjo začela udrihati po veleindustrijih samih s tem, da niso imeli več komu prodajati svojih izdelkov, ker mase so obubožale. Najprvo so občutili krizo revježi — masa, nazadnje so začele padati batine na kapitaliste same.

Nastopil je 4. marca t. l. novi predsednik. Mož se je začel zanimati za gospodarsko stanje v deželi. Zamislil nove pomočne odredbe. Najprvo je postavljal na noge bankarstvo, ko je za silo popravil bankarski sistem, se je vrgel z vso silo na saniranje industrije. Upregel je najspodbnejše može strokovnjake v študijo gospodarskih razmer. In z svojim takozanim "možganskim trustom" je zamislil nove odredbe, s katerimi upa, da požene kolosa ameriške industrije naprej, v tek, da bo zoper ta ogromna dežela mogla rediti svoje na svoji lastni zemlji.

Sanirati industrijo tako obsežne dežele, kakor so Združene države ni nikakor lahka naloga. Ogromno delo je to in ga je težko zapostati pri prostemu človeku. Vendar nova administracija je pokazala svojo dobro voljo. Napravila je svoje prve korake. Na ves narod apelira za sodelovanje s tem, da delodajalci vse dežele znižajo delovni čas, povišajo po možnosti zasluge in s tem ustvarijo več dela, dajo delavcem več denarja in s tem avtomatično zvišajo kupovalno moč v deželi. To je ena zamisel prvega načrta, ki se ima izvajati v dobi od 1. avgusta do 31. decembra 1933. Tekom avgusta se imajo odločiti industrialna podjetja za načrt, tako govorit okrožnica predsednika samega.

Ni dvoma, kakor smo že povdariili, da ima administracija dobro voljo in da je sleherni dolžan na vso moč pomagati k izvedbi tega načrta. Toda nobena pot ni brez kamnov spodrite. Ta pot k okrejanju gospodarstva v deželi, jih bo pa še posebno veliko imela.

Nujnostni pravilnik, ki ga je predložil narodu predsednik sam, zahteva uvedbo 35-urnega delovnega tedna v industrijskem obračtu. Pisarne 40 ur na teden, ter določa minimalno mezzo 40c. na uro. To pomeni, da bo tedenski zaslukel pod pravilnikom znašal \$14. do \$16. Kajpada, za tiste, ki so bili sedaj brez dela, bo \$14.00 dobrodošla spremembra. Toda nikdo ne sme misliti, da se kapitalistični podjetniki ne bodo drznili minimalno plačo smatrati tudi za maksimalno in tem se bo nudila prilika za "patriotično" znižanje sedanja plače s tem, češ, vi bote delali manj ur, ki že sedaj delate, da naredimo še za nekaj ljudi dela in prostora in dosedanjih delavci bodo s tem prizadeti marsikje.

Druga opasnost je pri teh pravilnikih tudi ta, da bodo delodajalci odslavljali bolj počasne delavce in manj uspešne delovne moči ter jih nadomeščali z boljšimi in hitrejšimi. Vsak bo skusil iz delavca iztisniti v odmerjenem času več ko mogoče, ker drugače ne bo mogoče konkurirati z drugimi podobnimi podjetji. Delodajalec bo k temu prisiljen, ali pa ga bodo razmere prisilile, da bo moral zapreti vrata. Nekatere tovarne so že začele v tem zmislu postopati. Povišale so za kakih 10% plače, na drugi strani pa znižale delovni čas od ene do 2 ur na dan. Povišanje pri plači ne bo pomenilo nič, ker delavci bodo na podlagi skrivenega delovnega časa zaslužili še manj, kakor so doslej.

Na drugi strani pa je tudi vprašanje: Kje je garancija, da ne bo zoper nadprodukcijska pokazala svojo glavo? Ne smemo po-

zabiti, da smo še vedno v mašinski dobi. Ta pa je nevarna, ako jo imajo v rokah nekontrolirano kapitalistični izkorisčevalci.

V novi dobi smo in hvalenih moramo biti predsedniku Rooseveltu, da se trudi in trdo poskuša, da bi ozdravil razmere, v katerih se nahajamo. Dal Bog, da bi uspel!

NEKAJ IZ DETROITA

Detroit, Mich.

Poglejte zapuščeno hišo, — Father Odilo je ven odišo. — Šel je na trije v daljnem kraj, — dal Bog, da pride kaj kmalu nazaj.

Pa povejte, če nisem pesnik. Saj pravim. Če bi bil še enkrat mlad, bi šel takoj študirat za župnika ali celo za škofa, da bi šel potem včasih na počitnice. Počitnic sicer dobim tudi tako precej in sicer neprostovoljni, pa mi nič kaj ne tekel.

Father Odilo se je namreč podal v Gornji Michigan na počitnice in mu želimo, da se zdrav in vesel zopet po končnih počitnicah povrne med nas. — Oltarno dr. je imelo svoj piknik na Trampuševih prostorih v nedeljo 30. julija, ki je prav dobro uspel. Bil je vroč dan, da se nihče ni branil hladilnega ječmenovca. Zgodile se je pa nekaj na tem pikniku, ki je vredno, da se zapiše. Prišel je namreč na ta piknik neki mlad postopač, ki se izdajal za ministra "duhoborcev" in nam je začel klobasati in nam usiljevati svojo modrost ter se nam dobrkati, kakor da mu je za nas katoličane strašno hudo, ko smo se takoj podvrgli pivu, da ga tako srkamo, kakor bi vode nikoli tako ne. Izrazil se je celo, da se boji za naše duše. K sreči je bil tam navzoč mož postave, ki je razumel slovensko, saj je slovenski rojak, ki je duhovitemu "duhoboru" pomagal na cesto, nakar je bila spet mirna Bosna.

Kar čudno se nam je zdelo, da se še najdeje judje, ki so po svoji pameti na celo tisočletja dačež za luno, kakor bi rekli po domače. Ti, nikakor nočejo uvideti, da so se boljši časi začeli v prvi vrsti radi tega, ker se je prohibicija odpravila.

Tukajšnje dr. Ženske Zvezbe imelo svoj piknik v nedeljo 6. avgusta in sicer na Ostermannovih prostorih v Mont Clemens, Mich. Obetajo nam dobro postrežbo. Gotovo je torej, da bo tam luštno in da se ne bo nihče kesal, ki pride tja.

Rojak Frank Pavlič se nahaja na bolniški postelji in mu želimo skorajšnjega okrevanja. — Mrs. Srebrnak, ki je že nad osem let bolana, je tako okrevala, da je bila že parkrat v naši novi cerkvi in celo na pikniku. Omenjena je mati našega bodočega novečašnika g. Franca Srebrnaka, ki je tudi na počitnicah z Rev. Odilom v Eagle Harbor, Mich.

Ko sta odšla na počitnice, sta

jim ni bilo dano več časa, a kar so igrali je bilo izpeljano z vso vnetno in vsak ki količaj razume šolo in godbo mora reči, da so se veliko in vrlo naučili v teh par mesch. Marsikateri otrok bi se drugače dolgočasil po cestah a godba ga zaposluje in varuje raznih porednosti.

Le pridno napredjuje mladi pihavec pa boste veseli sami in vsi z Vami.

PODRUŽNICA ŠTEV. 5. SZZ.

Indianapolis, Ind.

V nedeljo 6. avgusta ste vabljene vse članice naše podružnice, da se udeležite mesečne seje, da se boljše pogovorimo glede piknika, katerega priredila naša podružnica SZZ v nedeljo 13. avgusta na Mervarjevih farmah. Podružnica ima še nekaj vina v zalogi, ki je še prav dobro in škoda bi bilo, če bi se isto skvarilo. Zato so pa članice na zadnji mesečni seji zanimali, da prirede domačo zabavo. Vabljeni ste prav vse članice, da se gotovo udeležite domače zabave in s seboj pripeljete tudi svoje može in prijatelje in znance. Vabimo pa seveda tudi vse druge, da nas posetite in nam pomagate do boljšega uspeha.

Mary Dugar, tajnica

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA POD. ŠT. 20

Joliet, Ill.

V nedeljo, dne 6. avgusta, priredi naša podružnica piknik v Grossovem prostoru v Homewood. Zatorej uljudno vabimo vsa jolijetska društva, kakor tudi iz Rockdale in bližnjih naselbin. Posebno pa vabimo vse članice naše podružnice. Prijedite seboj svoje družine, kakor tudi vaše prijatelje. Vsi se dobrodolišči večja ko bo družba bolj se bomo zabavali.

Zabave bo dovolj, za vse. Odbor bo preskrbel, da se vam bo postreglo z vsem kar si boste dobrodošli.

Kalifornijske kapljice tudi ne bo manjkalo. Dovolj bo tudi druge pijače, kakor tudi prigrizka. Vse po nizki ceni. Pridite vse. Na veselo svidenje v nedeljo dne 6. avgusta, v Grossovem prostoru v Homewood.

Odbor

TO IN ONO

NESREČA GA JE PREGANJA LA

V Great Croshy v Angliji je umrl 25. junija William Turner, 77 letni višji kapitan "Lusitanije," potniškega parnika, ki ga je 17. maja 1915. torpediral nemški zrakoplov. V njegovem sobo 16 policijskih stražnikov z revolverjem v rokah in ga izvleklo iz postelje. Spravili so ga v avtomobil in odpeljali v vojašnico v Toloco. Kalifornijski protestirali proti temu početju, toda policija jih je s silo razgnala. O. Huidobrol je bil otočen, da ni bil kot duhovnik registriran in da se je kljub temu udeležil cerkvenih slovenskih obiskov v San Christobal Ecatepec. — 17 sester iz samostana v Guadalajari so artilirali, ker so otočene, da so prekršile verske zakone. Zaslijevali so jih dolgo časa; nato so 15 sester izpustili, dve pa obdržali v ječi.

V mestu Torreonu v državi Coahuila je župnik Julio Vertis delil po hišah otrokom revnješih staršev igračke in pecivo. Policija ga je pri tem arretirala. Ljudstvo je protestiralo proti arretaciji, a vse nič pomagalo.

Zupnik Vertis je iz ječe vložil protest na pristojno oblastvo. V odgovor na to je bil kaznovan z ječo in z denarno kaznijo 50 penezov. Po nekaj dneh so ga izpustili, moral pa je plačati denarno kaznen.

Na smrtni postelji. — "Jekob," stoka žena na smrtni postelji, "kmalu bo po meni. A komaj bom mrtva, boš vzel drugo in češ eno leto ne boš več vedel, da sem bila tvoja dobra, zvesta žena."

Zalosten mož pa odgovori: "Najprej umri, potem bova gorivila dalje!"

Pravična kazn. — Mihe stoji pred kipom Venere Miloške in pravi: "Mamica, kajne da so teje ženi odrezali roke, ker je neprestano držala prst v ustih?"

Pri zdravniku. — Zdravnik: "Koliko ur spite na dan?" Kmet: "Na dan? Prav nič!" Zdravnik: "To je nemogoče!"

Kmet: "Kaj, nemogoče! Počni spim vedno po 12 ur, počnevi pa za spanje ni časa..."

Dve papigi. — Dva mlada poročenca dobita v dar od stare pobožne tete papiga. Kmalu po poroki se začeta mlada prepričati. Papiga v kletki nad vratu posluša dnevno moža, ki kriči nad ženo: "Da bi te vrag vzel!"

Po par mesecih pride k mlademu zakoncu pobožna tetina obisk. Ko odpre vrata, zakriči papiga: "Da bi te vrag vzel!"

Pobožna ženska se zgrozi in začeta pokvarjeno papigo nazaj, češ, da ima doma še eno papigo, ki je prav pobožno vzgojena in ki bo s svojim lepim vedenjem spet poboljšala pokvarjeno papigo.

Kmalu nato sta mlada poročenca obiskala pobožno tetino. Ko mlada žena odpre vrata, se oglasi hudobna papiga: "Da bi te vrag vzel!", a pobožna papiga vdano pristavi: "O, Bog te usliši!"

Definicija učitelja. — Učitelj: "Jurček, ali mi lahko počes, kako pravimo človeku, ki ne prestano govori, čeprav se okolina ne zanima za njegove besede?" — "To je učitelj."

Med otroci. — Mimica (gleda razvedran avto): "Zakaj ima ta avto kolesa tako na 'o'?" Janek: "Najbrž so premela dežela učili voziti."

Tudi vprašanje. — Papa, ko se reče, ta bilanc ali ta bilanca?

— Seveda, ta bilanca. Bilanca je ženskega spola in zato je tako pogosto potvorenja.

V stoljeti strojev. — Ah možček, vsa sem zaljubljen v svoj novi avto.

— Da, da, stroji vedno bolj izpodrivajo može.

Na smrtni postelji. — "Jekob," stoka žena na smrtni postelji, "kmalu bo po meni. A komaj bom mrtva, boš vzel drugo in češ eno leto ne boš več vedel, da sem bila tvoja dobra, zvesta žena."

Zalosten mož pa odgovori: "Najprej umri, potem bova gorivila dalje!"

— SRITE "AMER. SLOVENCA"!

DENAR

pošiljam v Jugoslavijo in druge dele sveta po dnevnem kurzu. Zadnje dneve dinar stalno raste in se cene pogosto spremenjava. Računamo po ceni onega dneva, ko denar prejmemo. Včeraj so bile naše cene:

Dinari:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 3.00	Din 140 Za \$ 5.00 pošljite... \$ 5.75
Za \$ 5.00	Din 230 Za \$ 10.00 pošljite... \$ 10.85
Za \$ 10.00	Din 485 Za \$ 15.00 pošljite... \$ 16.00
Za \$ 10.25	Din 500 Za \$ 20.00 pošljite... \$ 21.00
Za \$ 20.00	Din 985 Za \$ 25.00 pošljite... \$ 26.00

Izpod Golice

SLAVKO SAVINŠEK.

— Povest z gorenjskih planin —

"Z mano pojdi!"
"Čakaj, umijem se!"
"Se boš potem!"

In že stopi iz skedenja ter mimo Kuharja skozi vas in nazaj po poti, ki je bila po njej prišla. Z velikimi koraki sega v pot in mali, suhi, drobni Terpina jo komaj, komaj dohaja.

"Meta, ne ženi tak, ne zmorem!"

Meta hiti dalje.

In ko lezeta iz Dobravškega grabna proti Rudniku v Črni vrh, zopet:

"Meta, dušo izdahнем!"

Pa zopet nič odgovora. To so bile vse besede, ki so bile izgovorjene med njima vso dolgo pot, dve uri daleč.

Tilen je med tem z Matevžem trpel. Komaj je bil ranjeni popil skodelico čaja, mu je pričela rasti vročica. Zdaj mu je bilo vroče, da je podzavestno sunil odejo od sebe in mu jo je moral Tilen siloma pokrivati nazaj, zdaj zopet ga je tresla mrzlica, da so mu šklepitali zobje in je Tilen znosil skupaj vse odeje in vse matrine cunje, da jih je zmetal na drgetajočega ranjenca. Obraz mu je goren ko v plamenu, oči so za hip osteklenelo pogledovalo pred se, pa se zopet zaprle. Pretrgani glasovi so se trgali ranjenemu iz ust, v prsi mu je vrelo, hropel je, da je menil Tilen: pljuča mu raznese. Rana je pričela vnovič krvaveti. Tilen si ni znal pomagati. Sedel je ob ranjencu na pogradu, pa ga miril in ga s silo tiščal nazaj na plevnico, kadar se je hotel pognati kvišku.

Blesti je pričel. Pretrgane, nerazumljive besede so mu suvale pričetkom iz ust, nato pa je beseda zrastla druga v drugo, krik v krik. Vsa znana imena je klical vročičnik: Anžeta, Tilna, Mohorja, Matijo, Majdo, financarja. Največkrat eno: Cilko.

"Cilka, kot se Bog prosi, prosim, skrij me! Financarji me hočejo!"

In zopet mirno:

"Cilka, ruta, ruta, kako je lepa! Rdeče rože so na njej. — O ne, kri, kri je, Cilka, kri!" je butnilo iz njega.

Tilen je menjaval mrzle obkladke na čelu, ali videlo se mu je, da ti še slabšajo stanje ranjenčevu in ni si skoro upal obnavljati jih. Prosil je Boga, naj bi se že skoro vrnili mati s Terpinom, hodiš je vsako minuto gledat na vrata, če morda že ne prihajata težko pričakovana. Z novo skrbjo se je vedno vračal nazaj k pogradu. Oni pa je pričel znova, hujše ko dozdaj:

"Tilen, Tilen!" je kričal z nečloveškim glasom, "Tilen, roko daj! Joj peče, Tilen, peče! — Glej ga, glej name meri Tilen, ustrelil me bo! Tilen drži me, padam, padam!"

In se je komaj za hip umiril, pa se je znova pognal Tilnu v roke s peno na ustih in iz ust se mu je vspalo:

"Cilka, kri, Cilka kri!"

Tedaj je začutil Tilen, da se mu je po prsih, ki je nanje upiral ranjenca, razlilo nekaj gorkega. Rana se je odprala znova in kri se je udrila iž nje. V tistem trenutku pa sta planila v kočo mati in Terpina.

Dan je že sijal v kočo. Terpina se je brž pripravil k ranjencu, mati in Tilen sta mu pomagala. Nekaj nujnega orodja je Terpina itak vedno nosil s seboj; par lončkov v steklenico z zdravili, ki jih je vedno pripravljal sam, tudi. Z neznansko spremnostjo je izrezal ranjenca kroglo iz života, mu z nečem namazal obe rani, ga novo prevezal in mu vlij v usta par kapljic zdravil. Ko je bilo to opravljeno, je sedel

ob ranjencu na pograd.

Tilen se ni mogel premagati, vprašal je:

"Kaj bo?"

"Kar bo Bog dal in narava! Dosti upanja ni, preveč je izgubil krvi!"

Vsi trije so molčali. Mati so čez čas nekam izginili in niso se vrnili v kočo. Ranjenec se je sčasoma umirila vročica, kmalu potem, ko mu je bil Terpina znova prevezal rano in mu dala novih kapljic, je zaspal v globokem spanju. Terpina ga je ves čas opazoval, a Tilen tuždi. Pa bolj še ko Matevža, Terpinin obraz. In ko se je Terpina zopet vsezel na pograd, je vnoči vprašal Tilen:

"Terpina, kaj mislite, kako bo?"

"Če po tem spancu odleglo, je upanje!"

"In koliko časa bo to trpelo?"

"Šest ur. Če bo do takrat šla vročica nazaj in bo ranjeni miren, je upati, da se bo izliral. Začuda veliko krv je izgubil."

"Od daleč sem ga prinesel."

"Kdo ga pa je?"

"Financarji za Kočno!"

"Se mi je video. Tihotapec. — Čaj, saj imas tudi krvavo roko!"

Tilen se ni brigal za rano, dasi ga je skelela ves čas. Ni utegnil, ker ga je preveč skrbela Matevževa rana. Zdaj pokaže roko Terpini.

"Hm?" zmahuje ta z glavo, "v palcu imas kost zdrobljeno, popraviti bo treba!"

Kar hitro se je k temu pripravil, uravnal koščico, jo prevezal med dve deščici in obvezal.

"Umrli ne boš za njo," ga je potolažil, ko je bil gotov.

"Se mi zdi! Ne znajo grizti financarji!"

"O, tegale so dobro oplazili! — Pa si ga zmolil tako daleč, Tilen? Težak je moral biti!" Občudovaje gleda Terpina na Tilna, svojega sina, ki je bil razen oči ves materin, ves Metin. Tilen pa ni vedel, da ga opazujejo oči očetove.

"Ej, saj smo še močni in zdravi!" se potegne Tilen v višino, da z glavo buti skor v strop. Kosti mu počijo v sklepah, prsi se mu vzbočijo izza srajce na vratu, žile se napno in tilni po-rdeči, tilnik, ki bi skalo nosil, ako bi bilo treba!

"Kje pa so mati?" vpraša Terpina čez čas.

"Kaj vem, kam jih je zopet gnalo. Pa menjada že v stajo!" odgovarja Tilen.

"Mlest so šli, saj prej niso utegnili, ko so morali iti po vas. Sam Bog vas je tako hitro prisnel. Bil sem že ves obupan, ker si nisem znal več pomagati ž njim."

"E, mati so me podili, da sem jim komaj sledil! So še trdni, mati, Tilen, še za dve mladi planšarici!"

"O, so," se užge Tilnu v očeh in nehote stopi med vrata, da pogleda v dolino, če še ne nesomati golide od staje. Ves v solncu stoji ob podbojih. Bled je sicer v obraz, ali vendor je zdravje v njem in moč in moška samozavest. Cisto je obrit, na gladko ostržen, izpod močnih obrv sijajo zelenkaste oči. Poteze pri ustih so malce navzdol ukriviljene, senco na njih povečuje močan nos. Čuden je ta Tilen. Ni ga skrb za obliko, ne za drugo lepotičenje. Ali eno skrb ima: brije se vedno, kadar mu le financarji niso trdo za petami. Ne nosi ne brk, ne dolgih las, vedno se strže gladko. Radi britja mu Šentpetterčani radi pravijo: dobravski kaplan. Tilen pa se le smeje temu priimku in se skrbno dalje brije. Ni bil še šel v tovorjenje, ne da bi se bil prej obril.

Mati pridejo z mlekom in pristavijo za kosilo.

—lahko kupite Money Ordre od American Express Company;

—lahko pošljete denar v stari kraj po dnevnom kurzu;

—lahko plačate vaše račune za luč in plin;

—lahko dobite raznovrstne informacije kot:

—o potovanju v stari kraj, ali kamorkoli, in

—o dobavi povratnega dovoljenja za priti nazaj iz starega kraja;

—o dobavi potnih listov, bodisi jugoslovenskih ali ameriških;

—izdelujemo vsa notarska dela za tu in stari kraj,

kakor tudi prestave na slovenski in angleški jezik

Se priporočamo!

O TEM IN ONEM

USPEH ZVEZE NARODOV

Če ne more še Zveza narodov prepredati vojne in uspešno posredovati med razkačenimi nasprotniki, je vendar storila človeštvo že mnogo dobrega. Na marsikaterem področju zaslubi vse priznanje, a navadno je javnost malo informirana o tem njenem uspešnem delu.

Zveza narodov se n. pr. stalno bavi z vprašanjem suženstva. Tako je ugodno rešila to zadevo v državi Liberija, v deželi črncev v severozapadni Afriki ob Gvinejskem zalivu. Liberija je tudi članica Zveze narodov, kljub temu se je še po vojni zopet razpaslo suženstvo v tej državi. Zveza narodov je poslala v Liberijo posebno komisijo, enega Američana, enega Angleza, in enega Liberijca, ki so proučili sužensko vprašanje v tej državi. Na podlagi njihovega poročila sta bila predsednik Liberije in podpredsednik Liberije prisiljena podati ostavko. Porocilo ugotavlja, da se je v Liberiji razpaslo suženstvo, ki uporablja iste metode, kakor so bile v navadi pred 100 leti. Značilno je, da se zasužujejo ljudje sami domačini, ki so se povzpeli do oblasti in ki so se izšolali pri belokožcih, v prvi vrsti v Ameriki.

Kupčija s sužnji je bila po zakonu prepovedana, toda oblastniki so kmalu našle izhod za svoje grde posle. Že od nekdaj je bila navada, da so dolžniki zastavili svoje ljudi, aka niso mogli plačati dolgov. Zakon, ki prepoveduje kupčijo s sužnji, pa ne govori o zastavljanju ljudi, zato so to pomanjkljivo brezvestni ljudje takoj izrabili. Tisti, ki niso dela izvršili, so bili strahovito bičani. Vse to je od-

krila komisija Zveze narodov. Ta je protestirala pri liberijski vladi, ki je končno vsaj trenutno napravila red.

Drzni Škot v uporniškem taboru

Liberijska vlada je nedavno sama prosila Zvezo narodov za posredovanje v drugi notranji zadevi vladne republike. Protiv vladi se je uprla dolga vrsta plemen. Razen dveh plemen so vse napovedala vojno mestu Monroviju, kjer vladajo izbrani črnci, po večini priseljeni iz Amerike. Uporniki so zažgali že 24 vasi, 12.000 ljudi moških, žensk in otrok, so izgnali iz vasi in puščajo, kjer so bili brez strehe in brez hrane. Zveza narodov je tedaj poslala Skota Mackenzie v Liberijo, kjer je nastopil kot posredovalec med vladom in upornikom. Drzni Škot je šel v tabor upornikov. Te je kmalu prepričal, da je bolje, ako se pomirijo. In res so mu izročili nad 500 pušk. Bil je sklenil mir, ki so ga praznovani nato z velikimi slovesnostmi. Pregnana plemena so se lahko vrnila v zapuščene vasi. V Liberiji je zavladal mir.

DOVOLJ JE PROSTORA NA ZEMLJI

Na zemlji je še dovolj prostora za vse ljudi in tem prav za prav ne bi bilo potrebno, da se prepričajo in pretepojajo za vsake kotiček. To jim je žal potreben le zaradi tega, ker zemljo nezaslišano slabo izkoriscajo in ker so še dobro izkorisceni prostori tako nezaslišano slabo med seboj razdelili.

Tako je kvadratni kilometri ozemlja na razpolago 15 Anglezem ali 8 Francozom ali 7 Rusom ali 6 Belgijcem ali 132 Nemcem. Seveda so tu vračunana tudi kolonialna ozemlja, toda ta ozemlja so vendar prostor za prebilice prebivalstva.

Povsem nezmiseln je tudi razdelitev zemeljskega prebivalstva z ozirom na površino zemelje. Od približno 2 milijard ljudi jih živi kakšnih 60 odstotkov na površini 11 milijonov kilometrov, nekako na površini Sibiri; na približno enako veliki površini Avstralije pa živi komaj 6 milijon ljudi! Šest desetin vseh ljudi živi torej komaj na desetini obvljene zemeljske površine (približno 128 milijonov kilometrov), ostale 4 desetine zemeljnih par na 9 desetinah zemeljske površine! Po današnjem stanju tehnikе in kulture bi Av-

stralia sama n. pr. preživila lahko 450 milijonov ljudi. Evrope 2080 milijonov, Afrika 2320 milijonov, Severna Amerika 1200 milijonov, Južna Amerika 2000 milijonov. Že iz teh števil je razvidno, kako slabo mora biti človeško gospodarjenje na zemlji, da se še tisti dve bori milijardi, ki obljudujeta danes zemljo, ne moreta sporazumi med seboj in izvršuje na imenu potrebe po prostoru na zemlji najbolj krvave in bedaste medsebojne zločine, rope in voj-

ZDRAVJE IN BOLEZEN

L. 1778. je pisal star zdravnik dr. Stolpertus: "Kako bi bilo želeti, da bi lekarji pomeli svoje prasek iz svojih delavnic in da bi namesto teh skrivenosti postavili vanje bele, pletere košarice s svežim sadjem in spremeni takoj pol lekarne v prodajalnico sadja!" *

Pri delavcih v klobučnah so v zadnjih letih opazovali češče pojavljanje izpuščajev po rokah, od kar so v obratih uveli raskrso alkalično razstopino še lako za otrditev klobučvine. *

Za dolge napore, n. pr. v raznih sportnih panogah, igra hraščnjah imajo tu prednost ljudje, ki se hranijo z neko neobhodno potrebo: najmanjšo količino hrane in se zadovolijo s polovico do dveh tretjin običajne kolicine beljakovin (pred vsem iz jaje, mleka, sira, žita, sočivja) ter z rastlinski imogljivimi hidrati. *

Blazněz s krampom

Cele Moste so bile pokončene ženske vreščale, otroci jokači, ki je neki blazněz tolkel s krampom po nekih vratih in jih hotel na vsak način razpit. Pozneje so ugotovili da je neki dnevně zmeden človek, ki ga je baš močno prijelo. Doma je nekje od ljutomerske okolice in se piše za Zemljiča, starokoli 40 let.

DR. J. E. URSICH

ZDRAVNIK IN KIRURG

2000 W. Cermak Road
CHICAGO, ILL.
Uradne ure: 1-3 popoldne in 7-8 zvečer izvzembi ob sredah.

Uradni telefon: Canal 4918
Rezidenčni telefon: La Grange 3966
PO DNEVI NA RAZPOLAGO CELI DAN V URADU.

ROJAKI SLOVENCI!

Kadar želite o-krasiti grobove svojih dragih, ne pozabite, da imate na razpolago lastnega rojaka.

Postavljam in izdelujem vse vrste nagrobne spomenike v vseh naseljih države Illinois. Cene zmerne, delo jamčeno, postrežba solidna. Se priporočam!

Joseph Slapničar

SLOVENSKI KAMNOSEK
1013 North Chicago Street,
JOLIET, ILL.
Telefon 1389-R